

Nevarno naraščanje Savinje

Promet z gornjo Savinjsko dolino prekinjen

Gornji grad, dne 21. maja. Teško pričakovani dež, ki je napojil zemljo v zadnjih dnevih, se je v gornjegrajskem okraju spremenil v hude nalive. Savinja je z izredno naglico začela naraščati in odnašati velike množine za splavljanje pripravljenega lesa. Ta les je bil deloma tudi kriv, da je vzela voda leseni most na banovinski cesti pred Solčavo. Povodenj je nadalje razdrila banovinsko cesto na daljšem

odseku med Ljubnim in Lučami, tako da je začasno vsak promet od Ljubnega naprej proti Solčavi in Logarski dolini nemogoč. Škoda, ki jo je voda napravila na cesti sami, je precejšnja in je ne bo mogoče takoj popraviti. Še mnogo večja pa je škoda, ki so jo utrpeli posestniki, tako zaradi odplavljenih plodnih zemlji kakor tudi zaradi velikanskih množin lesa, ki ga je povodenj odnesla.

General Tonič premeščen v Niš

Poveljnik dravske divizije general Lazar Tonič je bil imenovan za poveljnika moravske divizije v Nišu. Včeraj je izročil svoje posle pomočniku brigadnemu generalu Dušanu Dodicu. Od svojih prijateljev se bo general Tonič poslovil, ko bo v kratkem zopet obiskal Ljubljano.

Gams, ki je iz roke

Vsaka dolina in vsak kotiček naše Gorenjske je v pomladanskih dneh tako lep, da je vreden obiska. Medtem ko večina nedeljskih izletnikov v majskih nedeljah obiskuje prelepa narcisna polja na Golici ali pa pri Sv. Križu nad Jesenicami, so drugi prav tako lepi predeli manj upoštevani. In vendar se tudi povsod drugod

Za pet tihih minut

Četrto in peto nedeljo po veliki noči in prošnje dni se berejo pri naši odlomki iz poslanice apostola Jakoba Mlajšega. Priprosti mož iz ljudstva z bistrim očesom za življenje, z bogato življenjsko skušnjo, s krepkim, nazornim jezikom. Njega je božji Duh navdihal, da je napisal spodbudno in tolažilno pismo.

Odlomek, ki se bere peto nedeljo po veliki noči (Jak 1, 22-27), naglašajo: Ni dovolj, če kdo božjo besedo posluša, marveč spolnjevati jo mora; ni dovolj, da se kdo ima za pobožnega, marveč mora biti pobožen v besedi in dejanju. Pobožnost je pač mišljenje in ravnanje po Bogu, po božji volji in po božjem zgledu.

Kako krepko, nazorno, po domače apostol to pove. »Bodite vršitelji besede in ne le poslušalci, ki bi sami sebe varali.« Kaj ti koristi, če slišiš božjo besedo, pa gres in jo pozabiš, da v tebi ne rodi božjega dejanja? Samega sebe varaš, prazen in snetijski klas si: »Če je kdo poslušalec besede, pa ne vršitelj, je podoben človeku, kateri je lastni obraz gledal v zrcalu; pogledal se je namreč, pa šel in takoj pozabil, kakšen je bil. Kdor pa dobro pogleda v popolno postavo svobode (božjih otrok) in vztraja ter ne postane pozabljen poslušalec, ampak vršitelj dela, ta bo po svojem delu blažen.« Božja beseda, evangelijska postava, je kakor seme; namen semenu ni, da se raztroši, marveč da v dobri zemlji vzklji in obrodi, bogato obrodi.

»Če kdo misli, da je pobožen, pa ne brzdaj

ob vznožju sivih gorskih velikanov budi ljubka in mična pomlad. Sem in tja pa človek naleti še na druge zanimivosti, nad katerimi upravičeno zastavi.

Kdo ne pozna lepe ceste, ki vodi iz Trčiča mimo Sv. Ane na Ljubelj. Medtem ko se ob poti ves čas odpirajo lepi razgledi na Storžič, Begunjsko in Zelenico, bi človek prav gotovo ne opazil redkosti, ki ga čaka pri Sv. Ani. To, kar turist le težko opazi poleti v gorah, mu je tukaj na razpolago v naravnem živalskem vrtu. Kadarkoli pešajo planinci po markiranih potih, pa začujejo ropotanje kamenja, že vsi obstanejo in prislusnejo; vsi pričakujejo, da bodo opazili krdelo gamsov, ki bo neke v daljavi križalo njihovo pot. Pri Sv. Ani pa človek pač ne more pričakovati, da se bo na zelenem travniku nad cerkvico in vilo barona Borna pasel

gams, krotak kot ovčica. Ta gams je prav gotovo posebnost, ki je drugje v Sloveniji ni. Je tako krotak, da je iz roke. Da je taka krotkost nekaj res izrednega, dokazuje tudi dejstvo, da se zastopniki tujih potovalnih društev in organizacij, ki so v prvi polovici maja potovali po Sloveniji, temu niso mogli dovolj načuditi. Skoraj vsi so izstrelili nad njim svoje fotografske aparate do praznega in kar ločiti se niso hoteli od njega. Krotki gams, ki mu pravimo domačini »Rezik«, je tudi to prenesel z vso mirnostjo in še naprej jedel iz rok sladkorčke in čokolado. Upajmo, da se ni preobjedel. Kdor torej v letošnji pomladi namerava obiskati zeleno Begunjsko ali Ljubelj naj ne pozabi prinesiti s seboj kosčka sladkorja za »Rezika«.

Trčič

Najstarejša Trčičanka je bila doslej mnogo let samica Marija Rabič. Rodila se je v Trčiču 12. decembra 1840 in je bila do zadnjega časa čvrsta in svežega duha. Služila je v boljših rodbinah v Ljubljani in nazadnje je bila uslužbena 25 let v znani Kajetanovi družini. Po smrti gospodarjev je dobivala mnogo let zastoj stanovalništva in hrano po priznani stari skrbni trčičskih gospodarjev za svoje uslužbenice. V molitvi in spominih so ji potekali zadnji dnevi življenja, ki so se zaključili s smrtjo v četrtek zvečer. Pokopali smo jo v soboto prav lepo, kot je za zgledno življenje tudi zaslužila. Naj počiva v miru!

Najlepši dan bodo imeli naši malčki danes. K prvemu sv. obhajilu jih pristopi 102. Popoldne ob pol štiri bo pa samo za otroke otroška pobožnost v župnijski cerkvi. Vabljeni so tudi otroci vseh okoliških župnij. Po cerkveni slovesnosti je v dvorani krasna otroška prireditev, h kateri imajo pristop predvsem prvoobhajanci in okoliški otroci, trčičski bodo pa tako postrtovalni, da pričakajo par dni, ko bo zanje vse posebej ponovljeno. Vse te slovesnosti bodo seveda ob vsakem vremenu.

Gradnja občinskega doma vidno napreduje. Tako bo preurejeno bivše tovarniško poslopje, da kar nihče ne bo mogel slutiti, kakšno je včasih to poslopje bilo.

Modna novost: šport 1938

„On“ in „Ona“ nosita svilo

Najsi bo srajca ali športna bluza -- svila zelo prijetno hladi in poleg tega je v svili vsakdo „lepo oblečen“ In s kakšno lahkoto se operejo take svilene stvari! Blaga, bogata pena milnih lusk Lux prizanesljivo opere tudi najbolj občutljive tkanine.

LUX

za vse poletne tkanine!

... se raztopi tudi v mrzli vodi!

svojega jezika, ampak vara svoje srce, je njegova pobožnost prazna. — Čista in neomadeževana pobožnost pred Bogom in Očetom je to: obiskovati sirote in vdove v njih stiski in se ohraniti neomadeževanega od sveta.

Evharistično slavlje na Pljujski gori

Zastopniki 50 narodov iz vseh kontinentov se bodo zbrali letos na evharističnem kongresu v Budimpešti, da počastijo Kralja miru ter prošijo za procvit evharističnega kraljestva na zemlji. Ne moremo vsi na to slavlje v Budimpešto, hočemo pa biti tudi tisti, ki ostanemo doma, v duhu združeni z armado vernikov evharističnega Kralja v Budimpešti. Na Pljujski gori pri Materi božji, tam kjer je v nedavnih stoletjih Kristus Kralj že izvajal zmagoto nad turškim polmesečem, se bomo zbrali pred tronom gorske Matere božje in prosili zopet za mogočno zmago Kristusa Kralja ter prosili, naj varuje našo domovino in naš rod.

Evharistične slovesnosti se začnejo dne 28. maja s sv. mašo ob 10; ob 19 pozdravni govor in slovesne večernice; nato je cela noč posvečena čiščenju Kristusa Kralja, ki ima željo, da vlada vse narode. Ob 24 polnočnica; vsi morajo in fantje imajo skupno sv. obhajilo med sv. mašo; pred polnočnico pa bo ves narod v slovenskem sprevedu spremljal evharističnega Kralja z gorečimi baklami v roki po zgodovinskih tleh Pljujske gore.

Dne 29. maja se bodo ves dopoldan vrstile sv. maše z govori. Ob 10 bo imel pontifikalno sveto mašo milostljivi proš g. J. Greif iz Pluja. Slovesnost se zaključi z posvetilno molitvijo in zahvalno pesmijo. Udeleženci z vlakom naj uporabijo nedeljsko polovično vozovnico. Pljujska gora vabi, pridite od blizu in daleč!

† Župniku M. Ježku v spomin

Kako so zajokali begunjski zvonovi, ko Vas je sprejemala Vasa draga meniševska fara v petek popoldne! Pa Vi jih niste ališali.

Odsli ste, gospod župnik. Kar ne moremo in ne moremo verjeti! Kako smo zatrepali ob prebrdki novici! Ali je sploh mogoče, da ste nas zapustili Vi, ko smo bili vendar tako silno navezani eden na drugega. — Šele česti dan

po smrti smo Vas zakopali. Ves ta čas je v Menišiji počivalo vse poljsko delo, le okrog Vas smo hodili. Kako ste bili lepi! Vsa dvorana je bila spremljena v gaj; palme in zelenje, cvetice in vencji. Vse je pričalo, kako zelo smo Vas ljubili. Vi ste pa mirno ležali z blaženim nasmehom na rdečih ustnicah, da smo se čudili. Ves strah pred smrtjo je izginil, ko smo hodili k Vam, v Vas dragi »Cerkveni dom« in vas kropili. Vi ste res bili duhovnik po srcu Gospodovem. Gospod dekan je rekel v cerkvenem govoru, da ste bili Vi vzor vsem duhovnikom v cerkniški dekaniji in eden najboljših v ljubljanski škofiji. Mi pa, ki smo Vas še bolj poznali, trdimo, da ste živeli evnetniško življenje. Tri ali štiri tedne pred smrtjo ste se naročali: »Kadar bom umiral, naj zapoje pevski zbor v sosednji sobi »Jubilate« in »Prvi, ki natrosi v jutro«, jaz pa bom s hrepenenjem pričakoval Boga.«

Ko smo Vas v ponedeljek prenesli v sprevedu na pokopališče, ni bil to pogreb, ampak zmagoslavni pohod iz smrti v življenje. Menišija ni tako lepega pogreba videla še nikoli in ga najbrž tudi ne bo. Še sonce se je smejalo in poljubljalo Vaso kredo. Mi smo jokali in drhteli v žalosti, a naša srca so čutila, da Vi že uživata Boga, katerega ste ljubili nad vse.

Kako skromni ste bili v življenju! Ni Vam bilo do nobenih naslovov in časti, čeprav bi jih bili morda najbolj zaslužili, Vam je bilo le za delo in zopet le delo. Vaše načelo je bilo: Vse pridobiti za Kristusovo kraljestvo, naz Vas stane to tudi življenje. Zato ste tako zgodaj omahnili v grob! Komaj 56 let ste dopolnili. Koliko načrtov ste še imeli! Radi bi bili še ozdraveli, ker ste še silno želeli delati za Kristusa.

Trikrat ste bili v zadnjih mesecih v bolnišnici. Veliko, silno veliko ste trpeli, a vse ste potrpežljivo prenašali. Koliko prijateljev ste imeli v tem času v bolnišnici! Vsi, ki so hodili okrog Vas, so Vas vzljubili. Kako rad Vas je imel gospod primarij! Vse je storil, da bi Vas rešil. Saj je bil nekoč še Vaš učence.

Bolnik, ki je nekaj časa ležal z Vami v bolnišnici, Vas je prišel kropiti tam iz Kamnika. »Ne morem pozabiti njegove ljubeznivosti in njegovega prijaznega smehljaja.« je rekel.

In kako naj Vas pozabimo mi, ki smo toliko let živeli z Vami! O, nikoli Vas ne bomo mogli pozabiti! Prosite za nas pri Jezusu in Mariji, da bomo tudi mi prišli za Vami!

Naročite se takoj na »Slovenca«!

Poletje — počitnice za marsikoga. A brez »Slovenčevih« daril ne bi bile prijetne. — Oglejte si ta krasni Agla-Koral fotografski aparat, s katerim boste lahko poceni delati slike! — Dva taka aparata je »Slovenec« že pripravil za svoje naročnike in kupovalce. — Poleg dveh takih, bodo med darili še štirje drugi fotoaparati, za katere boste kmalu zvedeli.

152 nagrad, ki so vredne nad 100.000 din,

bo sreča 15. julija t. l. popoldne razdelila med:

vse nove naročnike dnevnega »Slovenca«, ki se nanj naroče vsaj za tri mesece in bodo plačali vsaj do 12. julija t. l. trimesečno naročnino;

vse dosedanje naročnike, ki bodo ob žrebanju naročeni na dnevnega »Slovenca« že tri mesece in ki bodo imeli naročnino plačano tudi za mesec julij;

vse, ki kupujejo »Slovenca« v prodaji (kolportaji) in ki nam bodo do 12. julija t. l. poslali 50 izrezkov z rdečim žigom, ki ga ima vsak »Slovenec« v prodaji med tednom, oziroma izrezke posebnega tiskanega znaka za nagradno žrebanje, ki ga ima nedeljski »Slovenec« na svoji prilogi!

Najlepša je pač prva nagrada, to je

popolna oprema stanovanja

(spalnica, kuhinja in predsoba s pohištvo ter ostalo opremo za spalnico, posodo za kuhinjo itd.)

Tej nagradi pa je »Slovenec« dodal še prav tako dragocena darila, to je:

- 2 nevestini opremi
- 5 radijskih aparatov
- 2 šivalna stroja
- 2 pisalna stroja
- 2 harmoniki
- 1 kuhinjsko opremo (več kot 40 raznih kosov)
- 10 dvokoles (moških ali ženskih)
- 1 prašič
- 1 zaboj sladkorja
- 5 krat po 500 kg fosfatne žlindre
- 5 gnojničnih črpalk

- 5 plugov osipalnikov
- 5 izruvačev za krompir
- 3 dvodelne brane
- 4 vreče fine bele moke
- 5 moških oblek
- 5 ženskih oblek
- 4 moške ure
- 4 ženske ure
- 6 fotoaparatorov
- 2 knjižni zbirki
- 5 reporeznic

in druge vredne nagrade (razne servise, nalivna peresa, čevlje, platno, brzo-parilne lonce itd.)

in povrh še

lepo, osem dni trajajoče potovanje z vso oskrbo

(za srečnega izžrebance torej brez stroškov), ki ga organizira izletniška pisarna Okorn v Ljubljani. Pot bo šla iz Ljubljane na Trbiž, Cortino d'Ampezzo, Bolzano, Innsbruck, Garmisch-Partenkirchen, München, Berchtesgaden, Königssee, Zell am See, Glöcknerstrasse, Heiligenblut, Spittal in nazaj v Ljubljano.

Naročite se takoj na vodilni dnevnik »Slovenec«, da bo sreča lahko Vas izbrala in Vam dodelila eno gornjih bogatih daril!

DRUŽINA

„Imam ljudi v hiši“

Imam ljudi v hiši; to niso hišni prebivalci, ampak so pleskarji, instalaterji in drugi mojstri, pomočniki, vajenci in slične moči, ki se zdaj pa zdaj vsilijo v naša stanovanja, češ da morajo kaj popraviti, spremeniti ali prepleškati. Tedaj potožimo znancem in prijateljem, rekoč: »Imam ljudi v hiši«.

Jaz se držim stare resnice, da so ljudje različni. Tudi ljudje v hiši so različni. Najmočnejši vtis so napravili name betonski delavci, ki so prišli nekoč k meni, da bi napravili

na vrtu betonski pljuvalnik z imenom bazen. Ob 10 in 37 minut je prihrumel tovorni avto s šestimi hrusti v seceloma delavskih oblekah ali overalih. To je bil veličasten pogled. Jaz sem imel omotičen občutek ameriške širokopoteznosti in tako imenovanega modernega »tempa«. Teh šest hrustov je begalo sem in tja, zložili so iz avta hlode, deske, vreče s cementom, žično mrežo in kup peska; avto je začel spet ropotati, tistih šest hrustov je skočilo na avto in na pozorišču sta ostala dva brkata, z belim prahom posuta človeka, ki sta bila na moč podobna mlinarjem. Izkazalo se je, da sta be-

tonska delavca Vencel in Ladislav. Prav lepo in več ur sem se kratkočasil z njima, ker nista kar nič silila z naglico, rekoč, da se mora beton sušiti. Takim delavcem so podobni zidarji, zlasti glede na zunanost. Dokler so delali v moji hiši, sem si uro naravnal po njih. Če kak zidar odloži kladivo in ometačo, si lahko za vse na svetu prepričan, da je takrat v vsejmirju do tisočinke sekunde natančno poldne ali pa pet poldne. Neverjetno, na čem takle zidar v opol-

danskem odmoru lahko leži! Na železnih travertih, na kupu opeke, na kakem drogu in ima kladivo ali opeko pod glavo. To je videti, kot bi ležal kak fakir na dvorišču. Zidarji so po večini iz dežele. Ob sobotah si s plosko roko izprašajo hlače, da so lepše videti, in se odpeljejo k svojcem. Ob ponedeljkih zjutraj pa se

spet razlijejo po mestu. Zimo prebijejo na deželi.

Polaganci parketov, kroveci in druga stavbarska obrt pa so, slično kot kosi, mestnega pokolenja in imajo mestne šege. Zato pri delu pojejo, česar zidarji ne storijo. Tako se v mestih mnogo več poje in žvižga kot na deželi.

Slikarji sob najbolj prepevajo, posebno če slikajo strop ali potezajo črte po stenah. Stojijo na lestvici in si nemara mislijo, da so ptice-pevke na drevesih, in pojejo in žvižgajo, da je veselje. Ker pridejo vsak čas v kuhinjo po vodo in lepilo, se kmalu seznanijo s kuhinjskim osebjem. Če potem čez teden dni pograbi svoje lestvice, lonce, vrečice za barve in čopiče in odidejo, da gredo na naskok v kako drugo gospodinjstvo, tedaj je v stanovanju, kot bi vsi pomrli. Na glavi imajo papirnate čepice, ki si jih znajo spretno narejati iz časopisnega papirja.

Pleskarji so bolj samotarske vrste. Snamejo ti okna in vrata in jih zvlečejo na podstrešje ali v klet, pač zato, ker so radi zase. Od ondi jih slišiš, kako dvoglasno žvižgajo. Vedite, da je treba okna in vrata najprej z lepilom zadelati, »grundirati« in slednjič z emajlovo barvo prepleškati. Na sveži emajlovi barvi se najbolj razločno poznajo odtisi prstov. Ko pleskarji dokončajo delo, spet obesijo okna in vrata. Za njimi ostane hud vonj po terpentinu in pa čudovita posebnost, da se en del oken in vrat sploh ne da več zapreti, medtem ko se drugi del oken in vrat sploh ne da več odpreti!

Monterji, ključavničarji in instalaterji se od drugih rokodelcev razlikujejo v tem, da jih zmeraj spremlja kak vajenec. Vajenec nese za njimi unjato torbo ali lesen kovčeg z orodjem in zamlušeno gleda v delo. Zdaj pa zdaj zaslišiš mojstra: »Lojze, daj mi francoz!« — in Lojze mu poda francoza. »Lojze, daj mi kleščice!« — in Lojze poda kleščice, nakar mrči dalje v delo. Vajence imajo samo kovinski obrtniki. Vsaj jaz nisem še nikoli videl kakšnega zidarskega ali betonskega vajenca. Pri teh so le dninarji.

Nove barve

Časih je veljalo pravilo, da nista smeli biti v zvezi zelena in rdeča barva; prav tako je bil modni greh, če sta bili skupaj črna in rjava barva. Tako mišljenje se je povsem spremenilo. Vinsko rdečo in močno rdečo bluzo zdaj kar izlaha oblečeš k zelenemu kostimu, in črn kostim je okrašen z rjavim krznom. Nastali so novi pojmi o modni skladnosti barv.

Različni barvni odtenki hijacin, zmeraj v zvezi z zeleno barvo, se pojavljajo bolj in bolj na potiskanih blagovih. Mnogi svetli, modri odtenki, kakršne vidiš na pomladanskem nebesu, so tudi v modi pomembni. Tako podobno ti nujna, na primer, svetlomodra bluzica iz lahne svile, ki je okrašena s črnimi robovi iz tančice in ki jo oblečeš k črnemu kostimu. Ali pa imaš preprosto, svetlomodro bluzo, ki je okrašena z velikim, vinsko rdečim monogramom in je pas spleten iz vinske rdečih vrvic.

Najbolj priljubljen je siv kostim z zeleno bluzo. Temu primerni naj bodo čevlji, rokavice, torbica. Lepo je tudi, če je siva, temnozelenina in rdeča barva na obleki. Bluzica bodi živahne barve, saj vprav ta najbolj poudarja pomladansko nastrojenje.

Zepi srčaste oblike

Ali veste, da so zepi na predpasnikih otrok ali mladih deklet lepši, če so srčaste oblike? S tako obliko tudi lahko zakrijemo raztrgana mesta na predpasniku.

Lepe žipke

So kot nove, če jih lepo razpotegneš in oviješ okrog zelo trebušaste steklenice ter jih nato v toplo milnico hitro pomakaj in jih tako preše.

Iz zgodovine presnega masla

Navzlic temu, da je presno maslo tako važno v sleherni hiši, pa vendar naše gospodinjje še ni-česar ne vedo o kulturni zgodovini tega odličnega živila. Pa je le poučno, da se na kratko ozremo na zgodovino presnega masla.

Najstarejši podatki o presnem maslu iz kravjega mleka izvirajo od Sumerijcev, ki so 5000 do 6000 let pred Kristusom bivali v Mezopotamiji.

Prav tako kot Sumerijci so naredili presno maslo tudi davni Indci, ki so živeli 2000 let pred Kristusom. Indci so ocenjevali prednost svojih krav po tem, koliko presnega masla morejo narediti iz njih mleka. V Indiji velja presno maslo še dan-današnji kot sveti proizvod. Čaj s presnim maslom pomešan je v Tibetu še zdaj narodna jed.

Prav tako so v davni Perziji gojili mlekarstvo, naredili presno maslo in ga uživali.

Starim Egipčanom je bilo mimo smetane znano tudi presno maslo. Tako so našli v grobu iz leta 2500 pred Kristusom še košček presnega masla v neki vazi iz alabastra.

Davni Grki in Rimljani so pač uživali mleko in sir, ki so ju uporabljali za marsikako jed, zdi se pa, da presnega masla niso uživali. Pač pa so ga uporabljali kot mažo pri opeklinah, ranah in da so si osvežili utrujene noge. Znano je pa, da so okrog l. 50 po Kristusu neki izvengrški narodi uporabljali presno maslo kot zabelo za zelenjavo in pecivo. Ze starogrški zdravnik Hipokrat je zapisal, da je presno maslo zdravilno in ga je predpisoval kot hranilo.

Dober okus

je posebna prednost odvajalnega sredstva Darmol. Vrh tega deluje milo in brez bolečin. Zato uživajo odrasli in otroci radi Darmol

podajati in pomožni delavci, a vajencev ni. Vajenec se uči obrti s tem, da 1. kaj da v roke, 2. da kaj prime in 3. da po kaj skoči.

Razen tega gre po dvakrat na teden v obrtno nadaljevalno šolo, skuša govoriti z moškimi

glasom in trdi, da ima že čez šestnajst let. Mojšter ali delavec, ki ga spremlja vajenec, je molčeč, ne poje in ne žvižga in se sploh zaveda posebne, strokovne časti, ki se mu zrcali z obraza.

»Ljudje v hiši kosijo največkrat kar na pozorišču in sicer kruh in slanino in pri tem sedijo na tleh in se s hrbtom naslanjajo na zid. Nato si potegnajo čepico na oči in se posvetijo prebavi, ne da bi zabavljali na nevzdržne razmere in druge javne ustanove. S tem se razlikujejo od tako imenovanih samostojnih plastil.

Najmodernejše bluze za pomladanski čas

Kaj bi ženske rekly, če bi...

Moški se večkrat jezijo zaradi marsikakih razvad žensk v javnosti. A ženske ne morejo doumeti, zakaj moške to draži, češ »saj se vsaka ženska tako vede...« Zdaj se zamislite v to (da boste moške razumele), kako bi bilo, če bi moški tozadevno posnemali ženske.

Kako bi bilo,

če bi se moški kar vpričo vseh začel pri mizi briti?

Če bi imel navado, da bi si suknjič slekel in si ga v javnosti, v kavarni, vpričo žene kar ogrnil?

Če bi se skrivaj sezul čevlje pod mizo, ker ga tiščijo?

Če bi v javnem prostoru položil na mizo vse predmete, ki jih ima v žepu, kakor to store ženske s svojo torbico?

Če bi se vsak hip prijel za šop las in si ga nad krožnikom juhe v kaki restavraciji popravljal?

Če bi se vsakih pet minut, sedeč z ženo za mizo v kavarni, pogledal v ogledalce in si popravljal zdaj kravato, zdaj srajco, zdaj gumbe ali lase?

Če bi se pred odhodom od mize gledal v zrcalce in si popravljal in premikal klobuk na glavi, češ ali mu pristaja tako ali tako?

Županje na Angleškem

Zdaj je v Angliji 24 ženskih županov. Med temi županstvi je tudi županstvo kraljevskega mesta Windsor, kjer večina prebiva angleška kraljevska rodbina. Prvikrat v zgodovini so izvolili žensko za šerifa od Clestra; to je čast, ki je stara že 700 let.

Špičasti izrez narediš takole: Pentilje nabereš na robu izreza. Potem pleteš 1 desno in 1 levo in eplete vsakokrat natančno nad špičo po 3 pentilje ekupaj. Skončaš v naprni progi.

Moja je pesem

Pesem vesela mi vre iz srua: Moje bogastvo so žarki blesteči, moji rubini so nageljni rdeči, moji cekini so zvezde neba.

Travniki dajejo meni cvetic, gozdi darujejo svojo krasoto, sonce obseva me z milo dobroto — meni prepeva na tisoče ptic.

Meni šumljajo studenci voda — pesmi mi dajejo bistri potoki. Bratci so moji oblaki visoki — veter se z njimi in z mano igra.

Dom mi je sredi zelenih dreves, Srnice gibke so moje sestre, verveke drobne prijazne družice — pravljice lepe šepče mi les.

Sladko objema me divna prelest, Grom in vihar sta prijatelja moja: vedno radujem se njunega boja. Bliski ognjeni so moja posest.

Svoboden mi je v višave polet — duša vesela se dviga do neba. Čisto srce — ni mi drugega treba: moja je pesem — in moj je ves svet!

(Marija Brenčičeva.)

Iz kuhinje v kuhinjo

Puding iz špinace

Očistiš pol do tri četrt kilograma surove špinace in jo sesekljaš. Nastrgano čebulo malo opraviš na olju, dodaš dve žlici moke in priliješ malo juhe. V to stresesh špinaco in jo 5—10 minut dušiš. Pol kilograma starega, belega kruha razrežeš, namočiš v vročem mleku, premešaš, potreseš s petšiljem in malo dušiš na olju in dodaš špinaci. Lahko prideneš muškato cvet in eno jajce. Vso goščo daš v namazano, z moko potreseno posodo za puding in spečeš v pečici. Puding daš na mizo z jajčno ali sardelno omako.

Zelenjadni zrezki

Dušeno zelenjavo sesekljaš. Opraviš na olju čebulo, sesekljan majaron in peteršilj, nastrgan, surov koren in zeleno in prideneš vse k zelenjavi in primešaš še 1—2 jajci. Potem dodaš toliko drobtin, da moreš izoblikovati ploščate zrezke, ki jih na olju na obeh straneh opraviš.

Rabarbara

Posnameš kožico s tankih, sočnatih stebel rabarbare in jih razrežeš na tenke rezine. Te poliješ z mlekem ali smetano, kjer je 1—2 žlički medu, toliko, da so rabarbarove rezine pokrite. Tako jih pustiš 1—2 uri stati. Nato jih potreseš z orehi in daš na mizo.

Ciganski golaš

Razreži na kocke 10 dkg slanina in jih opraviš s sesekljano čebulo vred. Posoli, dodaj kumine, majarona in razrezano govedino ali svinjino. To praviš in dolivaš vode ali juhe. Omako precediš, dodaš žlico jesiha, ščepec paprike in malo paradiznikove meze. Omako s temi dodatki prevrji in jo polij po mesu. Zraven so rezanci ali pa krompir.

Češnjev kolač. Kolikor tehtajo tri jajca, toliko imaš presnega masla, moko in sladkorja. Presno maslo, sladkor in tri rumenjake mešaš, da se peni in dodaš eneg treh beljakov. Iz tega narediš z moko testo, ga razvaljaš in daš na pekačo, ki je pomazana s presnim maslom, pokladaš na testo češnje (ali višnje), posuješ s sesekljanimi mandeljmi in pečeš v srednje vroči pečici, da zarumeni.

»Tak nehaž že s tistim neumnim strojem in mi popravi mlincek za kavolo!«

Zadnja priložnost

Din. 40.000:-

denarnih NAGRAD

Navodilo za pranje z Radionom, ki je tiskano na hrbtni strani vsakega zavitka, ima 6 točk.

1. Zavitek RADIONA zadostuje za kotel od 25-30 litrov vode. Vzemite torej približno 1 dkg Radiona na vsak liter vode.
2. Zmešajte potrebno količino Radiona v loncu mrzle vode.
3. Zlijte raztopino v kotel, napolnjen z mrzlo vodo in potopite posamezne kose perila.
4. Grej perilo počasi v kotlu, dokler ne zavre in ga večkrat dobro premešajte. Kuhajte najmanj 15 minut.
5. Vzemite perilo iz kotla in lahko preperi zaostale madeže. Rabljena raztopina se lahko še nekolikokrat uporabi za druga pranja, ako dodate vselej nekoliko sveže raztopine Radiona.
6. Izplaknite perilo najprej v topli, a potem v mrzli vodi; mrzlo vodo nekolikokrat menjajte, dokler ne ostane čista.

Potrebno je, da točno doženete, katere točke Radion navodila predstavljajo te slike. Prečitajte pazljivo vsako točko navodila, pa ga potem primerjajte s posameznimi slikami. Nato vnesite v prazne kroge na slikah številko tiste točke, ki po Vašem mnenju spada k posameznim slikam. Napišite v spodnjem desnem kotu tega oglasa čitljivo Vaše ime in natančen naslov. Izrežite cel oglas in ga pošljite kot tiskovino v odprti kuverti frankirani s 25 para brez vsakega drugega obvestila na: Jugoslavensko d. d. Schicht-Lever, oddelek reklama Osijek.

POZOR: Poslednji rok za vpošiljatev je 31. maj!

1. nagrada	Din. 10.000:-
2. nagrada	" 5.000:-
3. nagrada	" 3.000:-
4. nagrada	" 2.000:-
200 nagrad po	" 100:-

Skupaj Din. 40.000:- za pravilno rešitev!

Ugotovitev pravilnosti rešitev, žrebanje in delitev dobitkov izvrši posebna ocenjevalna komisija, katere člani so:

Dr. Mato Perić, kr. javni notar
Kamilo Krvarić, direktor „Hrvatskega Lista“
Ing. Ante Safner, direktor Jugosl. d. d. Schicht-Lever
Dragan Gregurović, šef reklame Jugosl. d. d. Schicht-Lever

Glavni dobitniki bodo objavljeni dne 19. junija.

Navodilo o uporabi obeta pri nagradnem tekmo-
vanju dobitnik, točna izpolnitev istega pa prinaša
uspeh pri pranju perila!

RADION

pere sam - pere prizanesljivo

Ime in priimek:

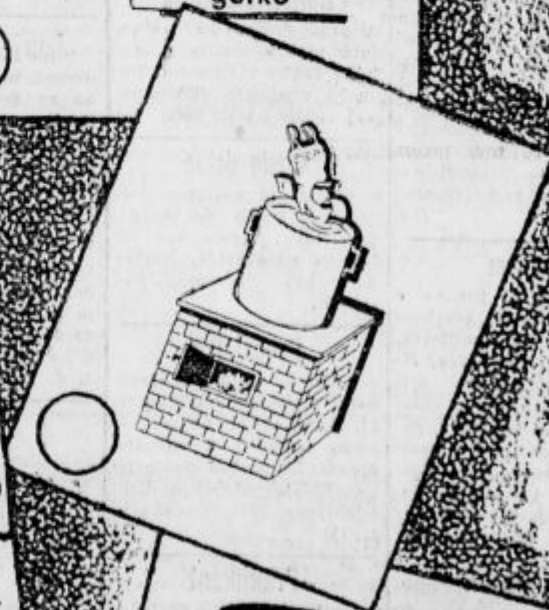
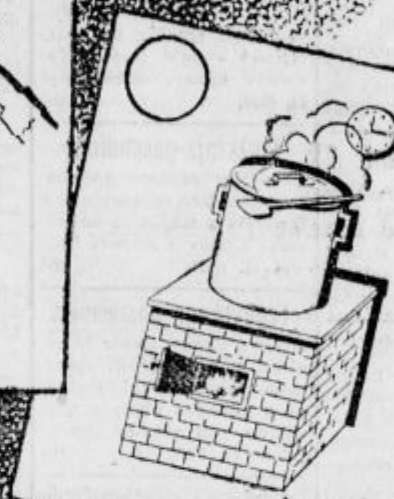
Kraj:

Ulica in številka:

Banovina:

16

H kateri
točki navodila o
uporabi Radiona
spada posame-
zna slika?

BRZOPARILNIKE z bakrenim ali jeklenim v ognju pocinkanim kotlom.
KOTLE ZA ŽGANJEKUHO vseh sistemov, kakor tudi pralne kotle, bakrene in aluminijaste kotle za kuhanje sadnih sokov, tovarniške naprave itd. vedno najceneje pri tvrdki
„KOTLARKA“ dr. z o. z., Ljubljana, Kolodvorska ulica 23 Telefon 37-92
 Zahtevajte prospekt.

Najprimernejše damske torbice za botrice in birmanke dobite pri
Vinko Cunder
 torbarstvo, sedlarstvo in jermenarstvo
Ljubljana, Igriška 3
 za dramo

Lastni izdelki. — Izdeluje po naročilu. — Sprejema vsa popravila.

Pozor!

ZVONOVE

ULIVAMO bronaste

vseh vrst in velikosti. Izdelujemo motorne brizgalne, ter vse gasilske potrebščine in vsakovrstne kompletne stroje. Ulivamo vse strojne dele iz sive litine, bakra, medenine, aluminija i. t. d. — Cena konkurenčna! Kratki dobavni rok. — Se priporoča:

„ZVON“ K.D. ŠT. VID N/LJUBLJANO

Razpis

Pododbor združenja poštinih uradnikov v Mariboru odda
TAKOJ v najem posestvo, sestojече iz 18 oralov in
mesto oskrbnika(ce)

v okrevališču na Pohorju, ki bo z julijem t. l. otvorjen. Natančnejši pogoji se dobijo pri inšpektorju M. Kumru, Maribor, glavna pošta (telegraf).

RESNI IN KAVCIJE ZMOŽNI (DIN 10.000.—) INTERESENTI
 NAJ PREDLOŽIJO PONUDBE DO VKLJUČNO 26. MAJA 1938.

Molitvenike vseh vrst • Rožne vence
 Verižice in svetinje • Mirtine
 venčke in šopke • Trakove
 Sveče • Ročne torbice

za prvoobhajance in birmance

nudi najceneje trgovina
H. NIČMAN
 LJUBLJANA, Kopitarjeva ul. 2 • Telef. 40-01

Globoko potrta naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je naša predraga soproga, mama, stara mama, teta, gospa

Ivana Hočevar roj. Koman
 (p. d. Koderman)

po dolgi bolezni, previdena s tolažili sv. vere, snoči za vedno zapustila. — Pogreb nepozabne pokojnice bo v nedeljo, 22. maja 1938 ob 4 popoldne izpred hiše žalosti Studenec št. 7 na pokopališču v Dev. Mar. v Polju. — Blago pokojnico priporočamo v molitev. Maša zadušnica se bo darovala v ponedeljek, 23. maja ob 8 v farni cerkvi v Dev. Mar. v Polju.

Studenec - Dev. Marija v Polju, dne 21. maja 1938.
 Franc, soprog; Marija, por. Svetek — in ostalo sorodstvo.

Zahvala

Vsem, ki so nas v globoki žalosti ob težki izgubi naše dobre žene in zlate mamice, gospe

Marije Zajec

toložili in vsem, ki so z nami sočustvovali, izrekamo tem potom iskreno zahvalo. Zahvaljujemo se vsem znancem in prijateljem, ki so blago pokojnico spremili na poti k zadnjemu počitku. Naša posebna zahvala velja zastopnikom SKAS g. dr. Mirku Kežarju in D. Kukoviču, prečastitemu g. Filipčiču, župniku v Krškem, g. Mastinšku, predsedniku JRZ na Pobrežju, za lep poslovljni govor in vsem, ki so darovali vence in krasno cvetje.

Pobrežje pri Mariboru, 21. maja 1938.

OBITELJ ZAJEC.

Cviček

pravi, dolenski, dobite pri
Centralni vinarni
 v Ljubljani.
 Telefon št. 25-73

PARKETE

(hrastove, bukove, javorjeve)
 mizarske plošče (Panelplate)
 vezane plošče (Sperrplate)

Izdeluje in dobavlja po nizki ceni

Pošta: Straža pri Novem mestu - Telefon: Straža 2
 Železniška postaja: Straža-Toplice

LEO PAULIN parna žaga, tovarna
 parket in furnirje

Za birmo! Ročno delane sandale od Din 16,- naprej, bele nogavice, lastni izdelki od Din 2-50, svilene trake, vence, pajčolane najceneje samo pri
„LUNA“, MARIBOR, Glavni trg št. 24

Avtomobilisti pozor!
Izvenkartelni bencin
liter Din 5'20

pri črpalkah tvrdke

Avg. Pečnik, Dunajska cesta
Stožice-Ježica

Otroški vozički naj-novejših modelov
 Dvokolesa, motorji, tričiklji pogrešljivi
 Po zelo niski ceni! Ceniki franko!
„TRISUNA“ P. BATJEL, LJUBLJANA, Karlovska 4
 Podružnica: Maribor, Aleksandrova cesta 26

LOKOMOBILIO

100—150 HP

rabljeno, v prav dobrem stanju, z ognjiščem za kurjenje z drobnim premogom, **kupimo.**

Ponudbe na

upravo pod šifro „Lokomobila 150“.

Nabava furnirja-lepenke

Dne 7. junija 1938 ob 11 dopoldne bo v štabu zrakoplovne vojske (soba št. 14, pritličje) druga javna ofertalna licitacija za nabavo furnirja-lepenke iz javorja in breze v vsem po pogojih prve licitacije, izvzemši, da so količine nekoliko znižane. Pogoje je mogoče videti ob delavnikih od 8 do 13 pri dežurnem častniku tega štaba ali pa kupiti za 40 din. Kaveja za naše državljane 5%, za tuje 10%, se položi pri blagajni agencije Državne hipotekarne banke v Zemunu do 10 na dan licitacije. Iz materialnega oddelka štaba zrakoplovne vojske BMT br. 7872 od 13. maja 1938.

V globoki žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da nas je po dolgi in mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere za vedno zapustil naš ljubljani soprog, dobri oče, brat, stric zet in svak, gospod

Jakob Bricelj

žel. uslužbenec

Pogreb draga pokojnika bo v ponedeljek, dne 23. t. m. ob 4 popoldne iz mrtvaške veže splošne bolnišnice na pokopališču k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 21. maja 1938.

Žalujoči:

Alojzija, soproga; Slavica, hčerka, Zdravko, sinček — in ostalo sorodstvo.

Čitajte in širite
 »Slovenca«

TA VARSTVENA ZNAMKA
NA STEKLENICI

DA STE KUPILI ZA ČIŠČENJE VSEH KOVINASTIH PREDMETOV, OGLEDAL IN OKEN PRIZNANO NAJBOLJŠE SREDSTVO

Sidol

katero vsled kemičnih sestavin vse te predmete
ČISTI, POLIRA, OHRANI, DESINFICIRA

PAZITE NA VARSTVENO ZNAMKO!

Najboljše angleške štofe

dobite na odplačilo po isti ceni kot za gotovino
 V TRGOVINI ANGLEŠKIH ŠTOFOV

Anastas Pavlovič

BEOGRAD Za vzorce obrnite se na Zagreb. **ZAGREB**
 PRASKA 4

Zahvala

Za vse izraze sožalja ob smrti naše nepozabne sestre in tete

Franje Jugović

izrekajo prisrčno zahvalo
 žalujoči ostali.

Kranj, 21. maja 1938.

Zahvala

Ob težki izgubi našega nepozabnega soproga in očeta, gospoda

Jožefa Naprudnik

gostilničarja in posestnika

se najiskreneje zahvaljujemo vsem darovalcem cvetja in vencev ter vsem tistim, ki so nas tolažili v teh težkih dneh. Posebno zahvalo izrekamo č. duhovščini, g. dr. Potratu, g. Razpotniku, g. Vudlarju in g. Brezovšku za nagrobni govor, Hranilnici in posojilnici v Grizah, vsem sosedom, Sokoškemu društvu Grize in Zalec, Gasilskemu društvu Grize-Zabukovec, Gostilničarski zadrugi v Zaleu (g. Virant), Pevskemu društvu Grize, zastopniku drž. rud. v Zabukovec g. Velikanju ter vsem, ki so draga pokojnika spremlili na njegovi zadnji poti.

Grize, dne 22. maja 1938.

Žalujoča rodina NAPRUDNIK.

Zahvala

V globoki žalosti, ki nas je zadela ob bridki izgubi našega nepozabnega in ljubljenega soproga, očeta, starega očeta, tasta, gospoda

Josipa Primožiča

veleposestnika in gostilničarja

smo bili deležni od blizu in daleč sočustva in tolažbe. Ker nam ni mogoče, da bi se vsakemu posebej zahvalili, se tem potom vsem najpristrčneje zahvaljujemo. — Posebno toplo zahvalo izražamo prečastitemu gospodu župniku Hartmanu za njegove tolažilne obiske in ostali duhovščini, Bralnemu društvu za spremstvo in lepe žalostinke, gostilničarski zadrugi, gasilnemu društvu, lovskemu društvu in vsem onim, ki so ga za časa bolezni in jeseni življenja tolažili, vsem darovalcem prekrasnih vencev, ter vsem prijateljem in znancem, ki so blagega pokojnika spremlili na poti k večnemu počitku.

Pristava - Tržič, 22. maja 1938.

Žalujoče rodbine:

PRIMOŽIČ, ELSNER, GLOBOČNIK.